

L.A.B. Euskal Langileen Indar berri bat

Urtarrilaren bigarren hamabostaldian LABek (Langile Abertzaleen Batzordeak) bere lehen Batzarre nazionala egingo du. Euskal Langileen Indar berri baten abiaburuak, egiturak, jokabideak eta helburuak zehaztuko eta definituko dira Batzarre horretan.

Aspaldi honetan ezaguna gertatu zaigu LAB gure kaleetan eta horretan; eta bizia da langileen artean lortu duen erakarmena. Izatez, LAB ez da egun hauetan sortzen; esperentzia bat badu azken hilabetetako burruketan batez ere. Orain, Batzarre honetan, esperentzia horren arabera eta gaurko Euskadiko sindikal, politik, ekonomi eta kultur egoerari eta dinamikari helduz, bere buruaren definizioa eman eta bere aurrerabidea markatu nahi du.

Indar berri bezala, klase indar bezala agertzen da eta agertu nahi du LABek. Sindikatu berri bat? Langile erakunde oinharriko bat? Sindikatu klasiko eta Langile masa mugimenduaren artean definituko du agian bere burua LABek.

Gaur, Euskadiko Langileriaren erakunde berri hau sortu nahi izateak, arlo honetan nabarmentzen den hutsune bati erantzuten dio. Hutsune hau ez da gaurkoa bakarrik, eta bai Euskadiko Langile mugimenduaren historia osoan nabarmendu izan dena.

Gaur arte garbi dagoena da: Euskadiko nazional arazoaren erantzuna langile klase ikuspegitik ez du inongo langile masen erakundek bere gain hartu izan; izan ere, ekintzetan nazional arazoa erabat ahantzi egin dute erakunde horiek, edota beren burruka ez dute zuzenki, klase gainhartzaileek ezarritako boterearen kontra zuzendu, hori iraultzeko; eta batzutan ez batari eta ez besteari begiratu diote.

Hau horrela da, zeren eta orain dela guti arte zera gertatzen zen: Euskal nazional mugimenduaren zuzendaritza, burgesia nazionalistaren eskuetan zegoela, eta, aldi berean, langile mugimenduaren zuzendaritza, berriz, nazional arazoa ekintzetan guztiz baztertzen zuten erakundearen eskuetan zegoela; honela, kapitalaren eta lanaren arteko burrukatik aparte arazo bat bezala agertzen zen nazional arazoa.

Baina nazional zapalkuntzaren burruka eta zurgapen kapitalistaren aurkako burruka, bakoitza bere bidetik ibili badira ere, Euskadiko langileak gero eta argiago ohartzen dira, euskal proletalgorantz burruka bata eta bestea batbera direla, hau da: nazional zapalkuntzaren aurkako burruka, klase burrukaren barnean gertatzen dela, eta langileriaren eta burgesiaren arteko burruka honek, prole-

talgoaren garaipenarekin batera, nazional arazoaren konponketa eka-
rriko duela.

Euskadin klase burrukak nazional tankera hartzen duela ulertu
du LABek, batetik, eta, bestetik, langile masen erakundeetan hutse-
gite larriak ikusten ditu; horregatik, gaurregun euskal langile mug-
imenduan hutsune bat dagoela baieztatzean, hori betetzeko Indar
berri hori sortu nahi du, euskal langileen batasuna oinharritik eta
bi koordinada horien barnean lortzeko.

LABek orain arteko langile erakundeei egiten dien kritika bi
aldetatik doa: teoriaren aldetik eta ekintzen aldetik. Teoriaren al-
detik, sarritan erakunde horik alderdi politikoen eranskin besterik
ez dira izan. Ekintzen aldetik, berriz, nazional zapalkuntzaren aur-
kako burruka baztertu egiten dute; langile oldearen hazteak eta era-
gin biziagoak eskatzen dutenaren neurriko erantzunik ez dute eman
erakunde horiek; eta, sarritan, oso motel jokatu dute, gertakarien
atzetik ibiliz eta beren buruak lege arazotan eta erreibindikazio
hutsetan galduz. Guzti honek langile oldearen despolitizaketa eka-
rri du, langileei erakutsi izan zaizkien jokabideak ez bait dira inol-
laz ere iraultzaileak izan.

Euskal Langileriaren indarren eta egoeraren azterketa honen
oinharritan bideratu eta eraiki da LAB. Bere aurrerabidea nondik nora
zuzenduko eta bultzatuko duen zain gaude. Artikulu hau zure eskue-
tara orduko, bere erantzuna emana izango du. ■ *Peilo Gaztelu*

Ekialdean ere bada zerbait usteldurik

Han hemenka sakabanaturik agertzen diren albisteak elkarrekin
lotuz, lurralde sozialistetan berriz ere zerbait gertatzen dela jabe-
tzen gara. Olatu bat bezalatsu.

Wolf Biermann, Ekialdeko Alemaniako kantari ospetsu eta ko-
munista sutsuari ez dio Gobernuak itzultzen utzi: «persona non
grata», egindako deklarazioengatik. Polonian, ekainean izandako lan-
gile errebolta haien epaiketan dabilta oraindik.

Baina punturik gorrienak —edo, nahi bada, beltzenak— Praga
eta Mosku dira. Pragan, delako *Gutun 77* hori, gutienik hirurehun
txekoeslovakiarrek (intelektual eta beste) izenpetu dute. Gutun ho-
nek, giza eskubideen betetzea eskatzen du. Alegia, Helsinkin Sobiet
Batasunak eta Txekoeslovakiak eta gainerakoek onarturiko eskubideak
betetzea. Horien artean, nabarmentxoenetakoa, pertsonen eta ideien
joan-etorri eta mugimendua da. Giza eskubide hauk beteak izau
daitezen, talde zaintzaile bat sortu da. Oposiziokoan artean, noski.

Sobiet batasunean ere, puntu honetan, berrikitan, oposizioko ta-
lerik gehienek bat egin zuten. Taldeok ez dira KGBren gogoko.
Urtarrilaren lauean, oposizioko zenbaiten etxetan miaketari ekin zion